

sættes et Parmaal, et Minimum, som det da maatte overlades Communen, efterhaanden som Forholdene udviklede sig, at forsøge; men Noget finder jeg, at det dog vilde være hensigtsmæssigt at indsette i saa Henseende, naar man i andre Retninger gaaer saa stærkt i Detail. Ligeledes troer jeg, at det havde været nyttigt, om man i § 5 havde fastsat noget Mere i Henseende til Størrelsen af Reservecorpset, end at overlade Fastsættelsen deraf alene til Justitsministeren. Det forekommer mig, at disse Bestemmelser altfor store Bidde staaer i en underlig Modsigelse til den Smaaaltighed, hvormed man senere træffer Bestemmelse om Brandpolitiet. Ligeledes troer jeg, at det ikke vilde være til nogensomhelst Skade, om der i Loven havde staaet Lidt om det Materiel, som man forlanger som Minimum, og i den Henseende vilde det heller ikke have været uhensigtsmæssigt, om der var blevet sagt Noget, der kunde indeholde en forøget Dpfordring for den nye Myndighed, til hvilken Slukningsvæsenet i Kjøbenhavn gaaer over, til at lægge større Eftertryk paa at erstatte den tidligere større Udstrækning i Tal ved en Forøgelse af Maskiner, navnlig af Dampsprøiter. Det er tilstrækkeligt erkjendt, at der i de senere Aar er gjort store Fremskridt i denne Retning, og at man nu er sat istand til at virke paa en dobbelt Maade til Forhindring af Ildsfare, nemlig deels ved hurtigt at bringe en lille Hjælp tilstede, som ved en Ildbrands første Begyndelse er af uberegnelig Nytte, og deels derved, at man har en Reserve af kraftigt Materiel, som i paakommende store Ulykkesfælde er istand til i en ganske anden Udstrækning, end man tidligere kjendte, at kæmpe med Ilden. Naar man overhovedet troer det nødvendigt at skrive en Lov, der gaaer i det Enkelte i Henseende til denne Sags Ordning, saa troer jeg, at det havde været correct at tage dette Forhold Lidt mere med i Betragtningen, ved at give Lidt mere omfattende Bestemmelser, end skeet er, angaaende Materiellet og Personellet. Men skjøndt nu disse Anker efter min Mening maae rettes med Lovforslaget, er det dog et Spørgsmaal, om det vil være rigtigt af denne formelle Grund at opholde Sagen; jeg troer, at det vil være fornuftigere at lade

den gaae igjennem, at sluge denne Kameel, og ikke at stoppe den mere end nødvendigt paa dens Gang; thi hvormeget end de Mangler, jeg har paavist, kunne støde Følelsen for det formelt Rigtige, have de dog ikke noget videre at sige i Praxis. Naar Sagen kommer i Communens Haand, vil der være den fornødne Dpfordring saavel for Magistraten som for Borgerrepræsentationen til at tage den saaledes for, at der ikke behøves nogen yderligere Tilskyndelse fra Regeringen.

Men der er et Par Punkter i Lovforslaget, som dog ganske vist maa gjøres til Gjenstand for nogen Behandling her. Jeg skal ikke dvæle længe ved, at der hist og her i Lovforslaget findes Bestemmelser, som ere noget uklare, saa at det f. Ex. har været mig umuligt at fatte den egentlige Betydning af § 15, 2det Stykke. Det er en Paragraph, som fastsætter, hvem Ansvaret paahviler for, at visse Røglendninger ere i god og passende Stand, og hvor der er fastsat et høist udviklet Forhold mellem Eier og Leier, saa at man tilsidt ikke veed, hvem der er Tale om at gjøre ansvarlig. Jeg troer, at det vilde være ønskeligt, om den ærede Justitsminister havde sin Opmærksomhed henvendt paa dette Punkt, saa at han i alt Fald kunde give os en Forklaring over, hvad det er, vi stemme over, naar vi vedtage denne Paragraph. Ligeledes troer jeg, at Lovens § 4 kunde trænge noget til Uendring. Denne Paragraph fastsætter, at de nærmere Regler angaaende Lønningen og Pensioneringen af Over- og Underbefalingsmændene osv. skulle fastsættes ved et af Justitsministeriet efter Forhandling med Kjøbenhavns Communalbestyrelse udfærdiget Regulativ. Det synes mig, at denne Bestemmelse er i mærkelig Modstrid med den Grundregel, som ellers gaaer igjennem Loven af 4de Marts 1857 om Kjøbenhavns kommunale Bestyrelse. Det Naturlige vilde aabenbart være, at det var Kjøbenhavns Communalbestyrelse, som udfærdigede Regulativet, og at det var Ministeriet, som gav sit Samtykke dertil. Men dernæst forekommer det mig, at der ikke er nogensomhelst Grund til her at sætte et nyt Ministerium over Kjøbenhavns Commune, da Justitsministeriet, skjøndt det ganske vist har endeel Brandsager og Brandforsikrings-